

Sygn. akt II K 215/15

1 Ds. 2098/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Marta Michniewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 roku sprawy karnej

J. K.

urodzonego (...) w Ś.

syna J. i E. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w miesiącach wrześniu i listopadzie 2014 roku w S., woj. (...), działając wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste, z których osiągnął ujawniony przy nim w dniu 18 listopada 2014 roku w Ś. środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 6,45 grama,

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **J. K.** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej, tj. występku z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

III. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego, tj. suszu roślinnego w postaci marihuany o wadze 6,22 grama netto, zarejestrowanego w Prokuraturze Rejonowej w Świdnicy pod nr (...) i przechowywanego w Komendzie Wojewódzkiej Policji we W.;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia jej wykonania, zalicza okres zatrzymania oskarżonego w sprawie od dnia 18 listopada 2014 roku do dnia 19 listopada 2014 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, zaliczając wydatki poniesione w toku postępowania na rachunek skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2014 roku, w Ś., J. K. został poddany przez funkcjonariuszy policji kontroli osobistej, podczas której ujawniono przy nim m.in. plastikowe pudełko z zawartością suszu roślinnego. Oskarżony przewieziony został do KPP w Ś., gdzie przy użyciu testera przeprowadzono badania ujawnionego suszu. Dokonano również jego zważenia. Przeprowadzone badania wykazały, że zabezpieczona substancja to marihuana o wadze 6,45 grama. Narkotyk ten oskarżony osiągnął z konopi innej niż włókniste, które uprawiał we wrześniu i listopadzie 2014 roku na polu w S..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 23v, 38, 44
- protokół zatrzymania osoby, k. 2
- protokół przeszukania osoby, k. 4-6
- protokoły użycia wagi, k. 7, 18
- protokół użycia testera narkotycznego, k. 19

J. K. ma 21 lat (ur. (...)), jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie gimnazjalne, jest bezrobotny. Nie był karany sędownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze, k. 43v
- dane o niekaralności, k. 27

Oskarżony J. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że konopie indyjskie uprawiał na polu w S., a nadto potwierdził, że osiągnął z nich środek odurzający w postaci marihuany w ilości 6,45 grama, którą to ujawniono przy nim w dniu zatrzymania, tj. 18 listopada 2014 roku. Wyraził żal i skruchę. Złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (k. 23V, 38, 44).

Sąd zważył nadto, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, że oskarżony J. K. dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego, Sąd stwierdził, że nie sposób kwestionować ich wiarygodności. J. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a jego wyjaśnienia są zgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom wynikającym z dokumentów w postaci protokołów: zatrzymania osoby, przeszukania osoby, użycia wagi, użycia testera narkotycznego oraz danych o niekaralności oskarżonego. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że J. K. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż w miesiącach wrześniu i listopadzie 2014 roku w S. działając wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste, z których osiągnął ujawniony przy nim w dniu 18 listopada 2014 roku w Ś. środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 6,45 grama.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zatem m.in. stopniem winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt, że oskarżony przyznawał się od samego początku postępowania karnego do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził żal z faktu jego dokonania oraz to, że nie był uprzednio karany sądownie.

Sąd uznał, iż kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu, spełnia również swe cele w zakresie prewencji indywidualnej, stanowi bowiem zasłużoną dolegliwość dla sprawcy, a także w zakresie prewencji generalnej, przyczyniając się do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować wobec oskarżonego, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k., dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3. W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że w świetle art. 69 § 1 k.k. zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary Sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 20 listopada 2003r., II AKa 391/03). Jako, że J. K. nie był dotychczas karany sądownie, zaś w przeciągu toczącego się postępowania nie doszło z jego strony do żadnego naruszenia porządku prawnego, prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest jak najbardziej pozytywna.

Z uwagi na fakt, że J. K. należało zaliczyć do kategorii sprawców młodocianych Sąd, zgodnie z nakazem zawartym w art. 73 § 2 k.k., w okresie próby oddał go pod dozór kuratora sądowego. Kurator będzie motywował oskarżonego do kontrolowania swego postępowania i kształtowania społecznie pożądanych postaw. Ponadto za jego sprawą Sąd będzie miał możliwość kontroli jego zachowania.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii – w wyroku omyłkowo wskazano przepis ust. 2 tegoż artykułu – Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Świdnicy pod nr (...) i zarządził jego zniszczenie.

Ponieważ oskarżony był zatrzymany w sprawie od 18 listopada 2014 roku do 19 listopada 2014 roku, okres ten – zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k. – należało zaliczyć mu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Uwzględniając aktualną sytuację materialną oskarżonego, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, zaliczając wydatki poniesione w toku postępowania na rachunek Skarbu Państwa.